

Sygn. akt **IX Ka 1310/23**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **sędzia SO Anna Szymacha – Zwolińska**

protokolant: sekr. sądowy Julia Jońca

przy udziale prokuratora Jolanty Pydyniak

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2023r.

sprawy **H. S.** ur. (...), syna R. i K.

oskarżonego z art. 191 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie

z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygnatura akt X K 357/19

orzeka:

- wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy,
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w instancji odwoławczej,
- zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczania kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 1310/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2023r., sygn. X K 357/19.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		H. S.	Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną.	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego	421-423
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego	Dowód sporządzony przez uprawniony podmiot, niekwestionowany w toku postępowania.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów
--

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p>Zarzut obrazy przepisów postępowania mający wpływ na treść wyroku w postaci naruszenia art. 413 § 2 pkt 1 kpk poprzez brak określenia w sentencji wyroku na czym miałyby polegać groźba bezprawna czy stosowanie przemocy przez oskarżonego, co powoduje, że zdekompletowane zostały znamiona ustawowe czynu uprawniającego do uznania sprawstwa oskarżonego zarzucanego mu czynu;</p> <p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść wyroku, tj. brak ustalenia, że zachodzi przesłanka do zastosowania art. 37a k.k. pomimo, że zachodziły przesłanki warunkujące możliwość orzeczenia za czyn II kary grzywny, co doprowadziło do orzeczenia wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy bez warunkowego jej zawieszenia, podczas gdy kara grzywny spełniłaby cele kary, zwłaszcza wobec orzeczenia środka karnego (nawiązki na rzecz pokrzywdzonego), mając na</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	uwadze ograniczona poczytalność oskarżonego.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Zarzut obrazy prawa procesowego nie jest zasadny, albowiem żadną miarą nie można uznać, że doszło do dekompozycji znamion przypisanego oskarżonemu w pkt II czynu. Istotnie, Sąd I instancji w wyroku nie zindywidualizował zachowania oskarżonego co do sposobu stosowanej przemocy ani nie uszczegółowił postaci wypowiedzianej groźby. Jednakże nie oznacza to, że w wyroku w opisie czynu przypisanego zabrakło jakiegokolwiek ustawowego znamienia, bowiem właśnie groźba bezprawna i przemoc stanowią środki do realizacji zakładanego celu jakim jest zmuszenie do określonego zachowania, tj. podania numeru PIN do karty płatniczej, składają się na zespół ustawowych znamion występuku typizowanego w art. 191 § 1 k.k. Z materiału dowodowego, oddanego w sposób prawidłowy w uzasadnieniu, jednoznacznie zaś wynika w jaki sposób stosowano przemoc oraz jaka była owa groźba, i nie ma w tym zakresie żadnych wątpliwości bowiem żadna alternatywa do ustaleń Sądu I instancji ani nie została podniesiona, ani nie wynika z lektury akt. Sąd Rejonowy prawidłowo bowiem ustalił, że pokrzywdzony, gdy odmówił podania numeru PIN uderzany był dłońmi po całym ciele, po czym oskarżony skierował do niego słowa "zaraz obetniemy ci rękę", po czym skierował do działającego wraz nim n/n	

mężczyzny słowa „idź po nóż”, zaś mężczyzna ten wyszedł do kuchni.

Należy zgodzić się, że „dokładny opis czynu” stosownie do treści art. 413 § 2 pkt 1 kpk winien owe powyższe ustalenia w sposób syntetyczny zawierać. Jednakże trzeba podkreślić, że natura zarzutów odwoławczych nie jest identyczna i zależy od ich rodzaju, bowiem w przypadku naruszenia prawa procesowego wymagane jest wykazanie, że to uchybienie mogło mieć wpływ na treść wyroku. W analizowanym i rozpatrywanym przez Sąd Odwoławczy przypadku przedmiotowej sprawy do takiego wniosku jednakże dojść nie sposób. Wszystkie ustawowe znamiona w opisie czynu przypisanego zostały bowiem ujęte.

Nie jest również zasadny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd Rejonowy prawidłowo bowiem zestawiał okoliczności obciążające i łagodzące (k. 398-9). W związku z podnoszoną kwestią, iż motywem działania oskarżonego była niechęć pokrzywdzonego do rozliczenia się ze wspólnej imprezy, to godzi się zauważyć, że dochodzenie jakiegokolwiek wiarygodności sposobami które zastosował oskarżony zastrza odpowiedzialność karną przestępstwa zmuszania do określonego zachowania bowiem stanowi typ kwalifikowany z podniesioną granicą sankcji do 5 lat pozbawienia wolności w przeciwieństwie do typu podstawowego zagrożonego tego rodzaju karą w wymiarze do 3 lat. Nadto brak podstaw by tego rodzaju ustalenie czynić jedynie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, w sytuacji w której pokrzywdzony na takie okoliczności nie wskazywał, a wszak

impreza odbyła się w wynajętym przez pokrzywdzonego mieszkaniu za które poniósł stosowne opłaty.

Absolutnie nie można zgodzić się, że kara grzywny proponowana przez skarżącego spełniłaby dyrektywy wymiaru kary. Apelacja całkowicie pomija, że oskarżony był sześciokrotnie karany za: oszustwa, kradzieże, rozboje, pobicia. W niniejszej sprawie jego działanie wpisuje się w ogólny obraz jego funkcjonowania, naruszania porządku prawnego w obszarze ściśle określonych dóbr chronionych. Skazania datują się zarówno sprzed daty popełnienia czynu w niniejszej sprawie jak i po, co świadczy o całkowitym ignorowaniu reguł prawa i bezskuteczności orzekanych wobec niego kar tak wolnościowych (V K 608/15 i IV K 670/15 wyroki Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli z dnia 24 marca i 11 października 2016 r. za czyny popełnione 4 października i 7 czerwca 2015 r.) jak i kar pozbawienia wolności (V K 59/17 wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 10 sierpnia 2017 r. za czyn popełniony 13 stycznia 2015 r.). Jednocześnie Sąd a quo uwzględnił, że oskarżony odpowiadał w warunkach ograniczonej poczytalności. Stopień wykorzystania sankcji nie wskazuje by kara nosiła cechy rażącej niewspółmierności, a wręcz jest karą właściwą, sprawiedliwą, uwzględniającą wszelkie zasady wymiaru kary.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu w pkt 2 a/o czynu,

zasadny

częściowo zasadny

uchylenie pkt III i IV zaskarżonego wyroku, ew. o zmianę pkt II poprzez wymierzenie kary grzywny.	# niezasadny	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Jako, że podniesione zarzuty nie były zasadne, na uwzględnienie nie zasługiwał żaden z alternatywnie podniesionych wniosków.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Rozstrzygnięcie w zakresie sprawstwa i winy oraz kary za czyn przypisany w pkt II wyroku.	
Związłe o powodach utrzymania w mocy	
W wywiezionym środku odwoławczym obrońca oskarżonego nie podniósł takich okoliczności, które deprecjonowałyby trafność poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych oraz wydanego rozstrzygnięcia w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego, w tym w zakresie opisu znamion czynu przypisanego. Przeprowadzona kontrola instancyjna potwierdziła prawidłowość zaskarżonego wyroku.	

Sąd Okręgowy nie dostrzegł też okoliczności, które stosownie do brzmienia art. 439 § 1 k.p.k., art. 440 k.p.k. i art. 455 k.p.k. implikowałyby konieczność kasacji lub modyfikacji wyroku z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2 3	<p>O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu przez adw. A. B. z urzędu w instancji odwoławczej orzeczono mając na względzie niezgodność przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 roku poz. 18, ze zm.) z Art. 64 ust. 2 w zw. z Art. 31 ust 3, Art. 32 ust. 1 i Art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie różnicowania stawek w tych samych sprawach pomiędzy obrońcami z wyboru a z urzędu. Brak uzasadnienia dla określenia niższych stawek dla obrońców wyznaczonych do pełnienia obowiązków z urzędu.</p> <p>Zastosowanie miał więc § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 18.10.2015 r., poz. 1800 z późn. zm.) w zakresie przyjętej stawki opłaty przed sądem okręgowym jako drugą instancją. Powiększenie natomiast wskazanej kwoty o stawkę podatku VAT wynika z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 roku poz. 18, ze zm.).</p>

Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania odwoławczego, mając na uwadze sytuację majątkową i osobistą oskarżonego.

7. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2023 r. sygn. akt X K 357/19		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------